

Don Lemon, Martin Luther King ve İhtiyacımız Olan Devrim

18.06.2020 • Bob Avakian'ın Yazıları, George Floyd Protestoları Üzerine • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Bob Avakian'ın çevirisini aktardığımız aşağıdaki makalesi 15 Haziran 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır.

Kaynak için bkz: https://revcom.us/a/652/bob-avakian_don-lemon-martin-luther-king-and-the-revolution-we-need-en.html

Geçtiğimiz günlerde CNN spikeri Don Lemon, bir kez daha Martin Luther King'in 1963 tarihli "Hayalim Var" konuşmasına değindi. Lemon, konuşmanın ırksal adaletsizliğe artık son verme zamanı geldiğini söyleyen kısmına dikkat çekti. Lemon bunu tekrarlayarak, şu an olup bitene değindi: Şimdi tam zamanı. Lemon'un niyeti ne olursa olsun, bu durum çok büyük bir meseleyi gündeme getiriyor...

Niçin Martin Luther King'in konuşmasından 57 yıl sonra, birileri yeniden "şimdi ırksal adaletsizliğe son verme zamanı" diyor? Eğer bu 57 yıl önce söylenmişse, niçin bunca yılın ardından şu ana dek hayata geçmedi?

Bunun nedeni halkın bundan önce ırkçılığa karşı yeterince sağlam bir şekilde mücadele etmemiş olması mı? HAYIR – Amerika'daki tarihleri boyunca, Siyahi halk her seferinde ayağa kalktı ve bu baskıya karşı kahramanca savaştı. Ve özellikle de 1960'larda bu baskıya karşı, bütün bunlara bir son verebilmek için milyonlarca insanın katıldığı kitlesel -yalnızca Siyahi halk kitleleri de değil, aynı zamanda çok sayıda beyaz genç de dahil olmak üzere farklı "etnisitelerden" ve milliyetlerden geniş kitlelerin de aktif bir şekilde katıldığı- kararlı mücadeleler yürütüldü.

Ve şimdilerde iktidarı elinde bulunduranların (veya bunların bir kısmının) bu ülkede ciddi bir ırksal adaletsizlik sorunu olduğunu itiraf etmek ve gerçek değişiklikler yapmaktan bahsetmek

zorunda kalmaları durumu da ilk değildir. 50 yıl önce, 1960'lardaki yükseliş sürecinde Kerner Komisyonu Raporu zaten bunların hepsini yapmıştı.

Bu baskının sona ermemesinin *temel bir nedeni* var: **Bu baskı içinde yaşadığımız sisteme, kapitalizm-emperyalizm sistemine işlenmiş durumdadır, ve bu olmadan bu sistem ne varlığını sürdürebilir ne de işleyebilir. Bu sistem yürürlükte kaldığı müddetçe, iktidarda hangi politikacılar olduğundan ve ne türden vaatlerde bulunacaklarından bağımsız olarak bu baskı devam edecektir...**

Varılan sonuç açıktır: **Bu sistem reforme edilemez, bu sistemin yıkılması gerekir!**

Daha önce de söylediğim gibi: “iki seçeneğimiz var. Ya bütün bunlarla yaşamaya devam edeceğiz ve gelecek kuşaklar da -eğer bir gelecekleri olacaksa- aynısını, hatta daha beterini yaşamaya devam edecek – **veya, devrim yapacağız!**”

Çok uzun zaman geçti, ve bütün bunlara son vermenin artık zamanı!

Ve bunu yapabilmek için **DEVİRİME** ihtiyacımız var, **DAHA AZINA DEĞİL!**